Trump – từ một con quái vật hữu dụng trở thành công cụ tái thiết đế chế

Bởi Frank , 12 Tháng 4 2026

Trump – từ một con quái vật hữu dụng trở thành công cụ tái thiết đế chế

> Donald Trump đã tạm thời kéo các lực lượng vũ trang Mỹ ra khỏi một bế tắc chiến lược. Lệnh ngừng bắn gần đây với Iran — sau một tháng gây hấn — không phải là một chiến thắng, mà là một sự rút lui. Bất kỳ khả năng sử dụng vũ khí hạt nhân nào cũng sẽ là dấu hiệu của sự yếu kém chứ không phải sức mạnh: các phương tiện thông thường đã nhanh chóng bị cạn kiệt, trong khi khả năng phục hồi và sự đoàn kết của Iran chỉ càng được củng cố. Trump tuyên bố chiến thắng, nhưng trên thực tế đã thoát khỏi viễn cảnh ném bom đưa Iran trở lại “Thời kỳ đồ đá.”

Di cư như một vũ khí, cực hữu là kết quả

Các cuộc chiến tranh của phương Tây ở vùng Maghreb và Tây Á đã kích hoạt một làn sóng di cư hướng về châu Âu. Điều này đã được dự báo trước trong báo cáo của PNAC (Project for the New American Century - Dự án vì một thế kỷ Mỹ mới). Chiến lược bá quyền đã lấn át các rủi ro chiến thuật đối với các đồng minh châu Âu. Sau đó, các chủ doanh nghiệp châu Âu xem người nhập cư là cơ hội để giảm tiền lương và gia tăng sự bóc lột. Sự kết hợp giữa mức sống suy giảm và cú sốc văn hóa đã tiếp thêm dầu vào lửa cho phe cực hữu, nạn bài ngoại và phân biệt chủng tộc. Trớ trêu thay, chính những giới tinh hoa kinh doanh đó lại tài trợ cho các lực lượng chính trị đầy thù hận này — nhằm lôi kéo quần chúng đang bất mãn.

Một hệ thống bệnh hoạn sinh ra những nhà lãnh đạo cuồng tín

Trump tự coi mình là một nhân vật cứu thế, xung quanh là những kẻ cuồng tín giáo phái, những người tiến hành chiến tranh như thể đó là một cuộc thập tự chinh trong Kinh thánh. Tuy nhiên, điều này không phải là ngẫu nhiên hay điên rồ. Đó là hệ quả trực tiếp từ sự tan rã ngày càng nhanh của trung tâm quyền lực Mỹ. Trong một cuộc khủng hoảng cấu trúc, giới tinh hoa trở nên khắc nghiệt hơn, cực đoan hơn và sô-văn hơn — và họ có được những nhà lãnh đạo tương xứng với điều đó. Sự ủng hộ của các nhóm lợi ích kinh doanh lớn dành cho các đảng phái công khai theo xu hướng tân phát-xít và bài ngoại là minh chứng cho điều này. Khi phương Tây cảm thấy vị thế bá quyền của mình bị xói mòn, họ tìm đến bạo lực, giống như họ đã từng làm trong kỷ nguyên phi thực dân hóa và đấu tranh xã hội.

Sự liên tục, không phải đoạn tuyệt

Bất kỳ ai quen thuộc với "Trục ma quỷ" dưới thời George W. Bush, Giải Nobel Hòa bình của Obama (trong khi ông phá hủy Libya, Yemen và Syria), hay việc Biden cho nổ tung đường ống Nord Stream và phát động một cuộc chiến chống lại EU, đều không thể coi Trump là một sự đoạn tuyệt. Trump là chiếc vỏ bọc hoàn hảo cho một đế chế đang suy tàn, che giấu sự tàn bạo của mình bằng những lời hứa về sự cứu rỗi đạo đức và hòa bình — một khi "tế bào ung thư Iran" bị xóa sổ. Sự cấp bách lớn hơn bao giờ hết: kế hoạch 5 năm ban đầu (nhằm chinh phục bảy quốc gia) đã thất bại sau hơn hai mươi năm. Không còn thời gian cho các chiến lược được thiết kế cẩn thận, chỉ còn chỗ cho các chiêu trò. "Bão táp Sa mạc" nhường chỗ cho "Cơn thịnh nộ Sử thi" — một sự thay đổi về mặt ngữ nghĩa làm lộ rõ sự tầm thường hóa bạo lực.

Trump như một phản ứng khẩn cấp của hệ thống

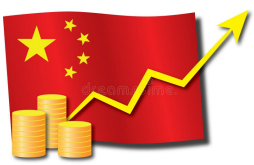

Trump không tự nhiên xuất hiện. Ông trỗi dậy vào thời điểm Đồng

thuận Washington đã kiệt quệ, các đảng dân chủ xã hội không còn một câu chuyện đáng tin cậy, và **Trung Quốc đang trỗi dậy với "chủ nghĩa xã hội mang đặc sắc Trung Quốc"**. Hệ thống buộc phải tạo ra một giải pháp thay thế triệt để nhằm phục hồi uy tín của chính nó trong mắt một nửa dân số. Trump là đứa con của thời kỳ "không còn cánh tả hay cánh hữu," của "chúng ta không phải là phát-xít." Nhiều người thực sự tin rằng ông sẽ mang lại hòa bình — những lời lẽ theo chủ nghĩa biệt lập của ông dường như hướng về điều đó. Nhưng các nhà tài trợ trực tiếp cho ông (AIPAC, ngành công nghiệp chiến tranh) lại không muốn như vậy. Dưới chủ nghĩa tư bản, lợi ích giai cấp luôn có sức nặng lớn hơn.

Quái vật ở ngay trong nhà

Hoa Kỳ là một chuyên gia trong việc hỗ trợ những "kẻ điên" khi có một nhiệm vụ quyết liệt và cấp bách cần phải thực hiện. Ban đầu, họ làm điều đó ở vùng ngoại vi: Saddam Hussein, Bin Laden. Giờ đây, sự trỗi dậy của Trung Quốc, sự lớn mạnh của Nga và sự kháng cự của Iran đang buộc họ phải sử dụng công cụ đó ngay trong biên giới của mình. Trump chính là "kẻ điên hữu dụng" đó — hiện đang ở trong Nhà Trắng. Kết quả là: đồng đô la đang mất dần vị thế một cách không thể đảo ngược, quyền lực mềm đang rạn nứt, và nền kinh tế song song xoay quanh đồng nhân dân tệ đang phát triển. Trump đã, với tốc độ chóng mặt, làm rỗng tuếch uy tín của đế chế.

Kẻ gánh tội và sự thanh tẩy

Sau khi chiến lược bạo lực thất bại, đế chế sẽ tự phục hồi bằng cách hy sinh Trump như một kẻ gánh tội. Ông có thể sẽ phải ngồi tù. Giới tinh hoa sẽ không hề bị tổn hại. Trên kênh History Channel, các bộ phim tài liệu sẽ xuất hiện nói về một tổng thống loạn trí không chịu nghe lời ai — không phải một nhà độc tài, chỉ là một kẻ điên. Đó cũng là cách mà chủ nghĩa phát-xít từng vận hành: Tòa án Nuremberg đã loại bỏ một vài kẻ điên không quan trọng, nhưng Hoa Kỳ, Canada và Mỹ Latinh vẫn bảo tồn các phương thức và những con người liên quan đến chủ nghĩa phát-xít. Ở Ukraine và các quốc gia vùng Baltic, chủ nghĩa Bandera đã quay trở lại như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Bản thân Trump có lẽ không biết điều này; ông tin tưởng vào sứ mệnh cứu thế của chính mình. Nhưng cuối cùng, sự tàn bạo bị lột mặt nạ — thứ giờ đây đã chạm đến trung tâm của xã hội — sẽ tự hủy diệt chính nó. Câu hỏi đặt ra là liệu đế chế có còn tránh được sự sụp đổ đó hay không. Hiện tại, nó đang chiến đấu trong cơn giãy chết,

và Trump là câu trả lời khẩn cấp, tàn bạo của những kẻ từ chối chấp nhận cái chết.